SURINAAMSCHE COURANT

Van *Donderdag* den 11den Februarij.

S U R I N A M E.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 9den dezer, het Schip *Concordia*, Kapt. W. Groen, naar *Amsterdam;* lading: 393 vaten Suiker, en 72 balen schone Katoen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

GROOT-BRITTANNIE.

London *den* 17 *November*. Gisteren ochtend heeft men bij het gouvernement depeches ontvangen van lord *Cowley*, den britschen ambassadeur in Weenen, en van lord *Stuart*, uit Parijs. — Des namiddags is het ministerie vergaderd geweest. Men meldt, dat de eerstgenoemde ambassadeur, die voornemens was, om, met verlof, voor eenigen tijd herwaarts te komen, zijne reize vooreerst heeft uitgesteld.

— In weerwil van de aankondigingen van de ministeriele bladen, betreffende de middelen van verdediging van de zijde der Mexicanen tegen de Spanjaarden, ziet men met belangstelling nadere berigten omtrent den staat van zaken daar te lande te gemoet. — Men begint hier de vraag op nieuw op te werpen, of, daar Groot-Brittannie in der tijd Cuba heeft beschermd tegen een aanval van de zijde van Mexico en Columbia, dit Rijk nu niet aan zich zelf verpligt is, om Mexico tegen eene nieuwe overheersching van de zijde der Spanjaarden te waarborgen? — Tot dus verre heeft het britsche ministerie de expeditie tegen Mexico geheel lijdelijk aangezien.

(*Haarl. Courant.*)

DUITSCHLAND.

Frankfort 11 *Novemb.* Het oostenrijksch regeringsblad meldt, dat de president der vorstendommen, de generaal *Zeltuschin* in den nacht van den 22 op den 23 October aan eene heete galziekte is overleden, en dat juist in dien nacht een courier uit Petersburg de benoeming van den generaal *Kisselew* als zoodanig heeft aangebragt. — Dit blad bevestigt de tijding, dat de pest in en om Jassy groote verwoestingen aanrigt, en dat dagelijks 30 á 50 menschen daaraan sterven. — Destijds had zich reeds eene vrij gestrenge vorst doen gevoelen en men hoopte, dat deze omstandigheid eenen heilzamen invloed zoude hebben, ter wering van den algemeenen ramp.

— Uit Egina wordt gemeld van 15 October, dat het vorst *Hypsilanti* is gelukt de turksche benden, die laatstelijk in Livadie waren gevallen, bij de sterkte Petra te verslaan, en dat derzelver aanvoerers zich bewogen hebben gevonden, om een verdrag met hem te sluiten, bij 't welk zij geheel Livadie ontruimen.

— Volgens geruchten zouden de grieksche secretaris, welke bij de turksche ambassade, naar Petersburg bestemd, was aangesteld, en dezer dagen op eene zeer geheimzinnige wijze uit Konstantinopel de vlugt heeft genomen, deel hebben gehad aan eene nieuwe zamenzwering, van Turken, zoo wel als van Grieken, bedoelende het omverrewerpen van het gezag des Sultans, zonder gevaar te loopen van tot een burgeroorlog te geraken.

Den 13. Terwijl de laatste, over Petersburg medegedeelde, berigten aangaande den bassa van Scodra inhouden, dat dat legerhoofd in de laatste dagen van September met een groot gedeelte zijner magt te Philippopoli stond, doch aan den russischen opper-bevelhebber zoo weinig ongerustheid inboezemde, dat de twee russische afdeelingen, die tot beteugeling van genoemden bassa afgezonden waren geworden, reeds in de eerste dagen van October in het hoofdkwartier te Adrianopel terug waren gekeerd, melden bijzondere berigten van de servische grenzen van 29 October, op grond van brieven uit Adrianopel [van welke de dagteekening niet wordt opgegeven], dat de generaal *Diebitsch* den generaal *Krassowsky* [die zich volgens de laatste tijdingen nog in het kamp voor Schumla bevond] had opgedragen, zich gereed te houden, om den bassa van Scodra aantegrijpen, zoodra deze de bevelen des Sultans en den gesloten vrede zoude versmaden. Het scheen, dat genoemde bassa van dezen maatregel onderrigt was geworden, want sedert had hij zich met zijne Albanezen niet alleen rustig gehouden, maar zoude hij zelfs het grootste deel derzelve naar Sophia hebben doen terug trekken, en slechts met eenige duizend man te Philippopoli zijn gebleven, ten einde Adrianopel te bezetten, zoodra deze plaats door de Russen zoude worden ontruimd. Men zeide dan ook, dat de Porte werkelijk den bassa voor die bezetting bestemd had, ten minste, dat het turksche ministerie, op de klagten van den generaal *Diebitsch* over de bewegingen van *Mustapha*, te kennen had gegeven, dat deszelfs togt hoofdzakelijk uit dien hoofde was ondernomen geworden.

Het vooruitzigt van den gemelden bassa, welks woestheid algemeen bekend en gevreesd werd, na het vertrek der Russen, in Adrianopel als bevelhebber te zullen ontvangen, had de aanzienlijkste inwoners dier stad doen besluiten, den generaal *Diebitsch* plegtig te verzoeken, om te trachten de Porte tot eene verandering van haar besluit ten dien opzigte te bewegen. In afwachting, welk gevolg hun verzoek zoude hebben, maakte eene menigte aanzienlijke, zoo wel mohamedaansche als kristelijke gezinnen zich gereed, om de stad met het russische leger te verlaten. — Men meende nog steeds bij de Russen maatregelen te ontwaren, die geen vast vertrouwen op de vreedzame gezindheid des bass's van Scodra aanduidden; het scheen, dat de generaal *Diebitsch* zijnen tegenstander kende.

Berlijn *den* 15 *November*. Men meldt uit Odessa, 28 October, dat Z. M. de Keizer van Rusland, onder dagteekening van den 13den, een zeer vereerend rescript aan de bewoners dier stad heeft doen toekomen, waarin hij hun zijne erkentelijkheid betuigt voor de diensten, welke zij in den jongsten oorlog, zoo wel door levensmiddelen aan het leger te leveren, als door het verzorgen van zieken en gewonden, en het verleenen van andere krachtdadige hulp aan de verdedigers des vaderlands, ten beste van den Staat bewezen hebben.

Aan den anderen kant luiden de berigten, aangaande den toestand der gezondheid in genoemde stad, plotseling wederom zeer ongunstig. In het dagblad van den gemelden 28 October las men ten dien aanzien onder andere het volgende:

»Daar zich eergisteren in een huis, in eene door Joden bewoonde straat, eene ziekte vertoond heeft, die door de geneesheeren bevonden is aanstekend te zijn, heeft de overheid zich verpligt gezien, op nieuw, en wel zonder verwijl, maatregelen te nemen, welke men niet meer voor noodig hield, doch welke noodzakelijk geworden zijn. — De sedert gisteren vroeg gedane onderzoekingen zullen misschien doen ontdekken, van waar het tegenwoordige kwaad gekomen is, of hoe het mogelijk is geweest, dat het, niettegenstaande alle voorzorgen en reinigingen, en na zulk een lang tijdsverloop, heeft kunnen verborgen blijven.

»Vijf personen zijn op nieuw aangestoken, en gisteren vroeg is een oude man daar aan gestorven. Deze 5 kranken, gelijk 54 andere personen, die meer of min met hen in aanraking geweest zijn, zijn in de haven-quarantaine gebragt. Het deel der stad, waarin zij woonden, en twee enkele huizen, met welke zij gemeenschap gehad hebben, zijn afgezonderd geworden. De doctoren *Martin*, *Salos* en *Carruthers*, welke reeds zulke gewigtige diensten hebben bewezen, hebben gisteren met de reiniging der verdachte huizen een aanvang gemaakt. De stad is ingesloten; niemand mag er in of uitgaan. — Te gelijker tijd met deze treurige gebeurtenis, die de stad op nieuw aan den dwang onderwerpt, van welken zij naauwelijks ontheven was, is ook het militaire leger weder betrokken geworden. Het laatste bataillon is dezen morgen uitgerukt."

Hamburg *den* 13 *November*. Berigten uit Stokholm van 3 November melden het navolgende: »Heden heeft eene groote bezending van de vier Rijks-stenden Z. M. den Koning derzelver gelukwenschingen overgebragt, wegens zijn herstel. Z. M. heeft onder andere geantwoord: »De deelneming in mijnen toestand heeft mij met »dankbaarheid vervuld. Het is hoogst aangenaam voor een vorst te weten, dat hij »bemind wordt; maar dit geluk wordt verhoogd, door de overtuiging van ernstig »te hebben gepoogd, die liefde te verdienen. De Voorzienigheid heeft den »eindpaal van ons leven bestemd; de kristen verwacht denzelven gelaten, zonder »dien te wenschen, maar ook zonder dien »te vreezen. Doch wanneer men eenmaal »den aannaderenden dood heeft gevoeld, »weet men de gebreken des levens beter »op hunnen regten prijs te schatten. — Op »nieuw in het bezit mijner gezondheid, »zullen de mij nog vergunde dagen aan »het welzijn mijner onderdanen zijn ge»wijd; dezelfde ijver voor het geluk van »allen; dezelfde standvastigheid in het »handhaven der wet; dezelfde achting voor »personelijke vrijheid en eigendom zullen »steeds mijne daden besturen, en de He»mel zal er, hoop ik, zijnen zegen over »uitstorten." —

»Sedert den 31 October hebben wij koude en sneeuw, en dien ten gevolge eene voortreffelijke sneeuwbaan. — Men wacht wel eenige rijzing in de prijzen der levensmiddelen, maar men ducht nergens gebrek."

(*Haarl. Courant.*)

ADVERTISSEMENTEN.

Kurators der ALGEMEENE WEES- DESOLATE en ONBEHEERDE BOEDELS KAMER dezer KOLONIE, zullen op Donderdag den 18 dezer, ter voorschreven Kamer, des namiddags ten vier uren, door de Vendumeesteresse de Weduwe C. S. GOMPERTS, publiek doen verkoopen: Meubilaire Goederen, Mans en Vrouwen Kleederen &c. &c., aankomende de navolgende Boedels, als: den gerepudieerden gemeenschappelijken Boedel J. H. O. GREEBER en nagelatene Huisvrouw S. J. C. SCHWENNICKE, F. C. J. BECKER, SAMUEL ROBLES de MEDINA Jr., de vrije SEBA van H. C. FLOHR, en D. J. van PRAAG.

Alsmede een Tent Corjaal, aankomende laatstgenoemden Boedel.

Voorts diverse in den Boedel ISAIJ ABRAHAMS gevonden Horologien, waarvan de eigenaren, ofschoon door driemaal herhaalde advertentien opgeroepen, zich niet hebben bekend gemaakt.

Paramaribo den 10 *Februarij* 1830.

C. A. FISCO, 2de Commies.

KURATORS DER ALGEMEENE WEES- DESOLATE EN ONBEHEERDE BOEDELS KAMER DEZER KOLONIE, zullen op Donderdag den 18den dezer, ter voorschreven Kamer des namiddags ten vier uren, door de Vendu Meesteresse C. S. GOMPERTS, publiek doen verkoopen: Meubilaire Goederen, Mans en Vrouwen Kleederen, &c. &c., aankomende de navolgende Desolate Boedels, als: HENDRIK PETRUS VAN OMMEREN, JOSEPH CHARLES ALBERTUS, MATHEUS THEODORUS VAN 'T KRUIS, GEORGE van ADNEIJ, J. BARGTOWN; CHRISTIAAN ABINIE. LAMBERTUS KRAAG, PIERRE GEERAERDS, ANTJE MOL. LOUIZA van RUDDEN, CATRIJNTJE van WALTER KENNEDIJ, en CHRISTIANA JOHANNA van GREEVE.

Van alle welke Boedels er geene genoegzame goederen gevonden zijn, om crediteuren te kunnen oproepen.

Paramaribo den 10 Februarij 1830.

C. A. FISCO, 2e Commies.

SPAARBANK OPGERIGT DOOR DE SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ VAN WELDADIGHEID.

Ter kennisse van de belanghebbenden dient, dat naar aanleiding van art. 42 der Wet voor dezelve Spaarbank, bij het Algemeene Bestuur van voorschreve Maatschappij, is goedgevonden en verstaan:

a. Den inhoud van art. 3 dier Wet in te trekken en buiten working te stellen.

b. Den termijn van uitkeering der inleg-gelden, bij art. 21 der Wet, vastgesteld op *één jaar en zes maanden* na den inleg; te vervroegen en dien als nu te bepalen op *zes maanden* na den inleg.

c. Den tijd van opeisching, bij art. 22 bepaald op *eene maand vóór* het verschijnen van den termijn van uitkeering, in te korten en dien te stellen op *acht dagen.*

d. Deze verandering toe te passen op den inhoud van art. 23 en 24 der voorsz. Wet.

Het Algemeen Bestuur voornoemd vleit zich door het vervroegen van den termijn van uitkeering, zoo ook door het inkorten van den tijd van opzegging, te hebben weggenomen, de zwarigheden, welke velen hebben geopperd tegen de deelname in deze zoo nuttige inrigting; en vertrouwt als nu dat de genen ten wier behoeve de *SPAARBANK* is daargesteld gebruik zullen maken van de heilzame gelegenheid, welke hun wordt aangeboden, om de vruchten van hunnen arbeid, hoe gering ook, te bewaren en te vermeerderen.

Het moge overigens tot aanmoediging strekken, dat door *onderscheidene deelnemers*, aan den *Penningmeester der SPAARBANK*, is aangebragt de som van *f* 710.

Op last der Maatschappij voornoemd,

De Algemeene Secretaris,

N. G. VLIER.

M. A. SALOMONS, zal de volgende Vendu houden van eenen Inboedel, ten Huize van E. J. VAN DEN BERGH; des namiddags ten *vier* uren precies, als:

4de VENDU op Donderdag, den 4 Maart e. k.

Alles naar de Cathalogue voor handen. Zullende de Goederen *twee* dagen te voren, bezigtigd kunnen worden, van acht tot een uur voormiddags.

Paramaribo den 7 Januarij 1830.

Op den 16e. Februarij a. s. des morgens om 9 uren, zullen J. C. DOERRLEBEN en P. VAN ESCH, als hier te Lande generale gemagtigdens van den uitlandigen Heer S. G. HOPPE; op publieke Vendu, ten huize van den Vendu Meester M. A. SALOMONS, doen verkoopen:

Een Huis en Erf, gelegen aan de *Wagenweg Straat*, bekend onder La. D. No. 82; voorzien van een Regenbak, inhoudende ruim 40 tonnen water.

Een dito dito, aan de *Rust en Vreede Straten*, La. D. No. 649.

Zullende de koop-conditiën en bewijzen van eigendom, drie dagen vóór den verkoop, voor een elk aldaar ter visie liggen.

De Koffij en Kakao Plantagie *de Herstelling*, gelegen aan de rivier beneden *Saramacca*, wordt te koop gepresenteerd, met al deszelfs ap- en dependentien, Gebouwen, Slaven &c.; — nader informatien te bekomen bij den WelEd. Heer ABM. S. v. COERLAND.

Paramaribo den 7 Februarij 1830.

De ondergeteekende verwittigd het geëerd publiek dat deszelfs Drukkerij verplaatst is in het huis behoord hebbende aan den WelEd. Heer J. F. DE ROOIJ, gelegen in de *Watermolen Straat*, La. B No. 25, digt bij de *Grave Straat*; — recommandeert zich in het voortdurend aandenken van zijne respective begunstigers.

Paramaribo den 7 Februarij 1830.

J. J. ENGELBRECHT.

Mengelwerk.

DE FAMILIE BONAPARTE.

MARIA LETITIA (moeder van NAPOLEON, brengt den winter te Rome en den zomer te Albano door; zij leeft zeer afgezonderd, en ontvangt schier niemand anders dan de Kardinaal FESCH. Deze laatste is menigmaal in zulke bekrompen geldsomstandigheden, dat hij genoodzaakt is eenige van zijne fraaije schilderijen te verkoopen. — Omtrent den hertog van REICHSTAD, Zoon van NAPOLEON, (geboren 20 Maart 1811) bevat het genealogische zakboekje voor 1830 de volgende notitiën. Toen het Weener congres, in het jaar 1815, had besloten dat de Zoon van den ontroonden Keizer NAPOLEON nimmer beheerscher van eenig land worden zou, schonk hem zijn Grootvader, Keizer FRANS I. van Oostenrijk, als vergoeding eenig grondeigendom. Hiertoe bestemde hij eenige allodiale goederen in de Boheemsche kreits Bunzlau, die jaarlijks nagenoeg 400,000 guldens opbrengen, en verhief denzelven tot een hertogdom dat, naar eene daaraan getrokken heerlijkheid Reichstad, den naam van Hertogdom Reichstad ontving en onder Bohemens oppergebied, het majoraat werd voor NAPOLEONS Zoon, die, in 1828 den titel van Hertog van Reichstad, en den eersten rang na de Prinsen van het Keizerlijk huis bekwam. — Graaf SURVILLIERS (JOSEPH) is sedert 1814 landeigenaar in de Vereenigde Staten; zijne gemalin woont te Florence. — Graaf ST. LEU (LOUIS) resideert nu eens te Florence, dan weder te Rome; alwaar HORTENSE BEAUHARNAIS den winter slijt. — Prins CANINO (LUCIEN), die door financiële spekulatiën zijn vermogen te gronde gerigt, zijn paleis verkocht heeft en in de omstreken van Ancona is gaan wonen. — Prins DE MONTFORT (JEROME) houdt zich gedurende den zomer in datzelfde gedeelte van Italië op. — Prins BORGHESE resideert te Bologna. — Wat de Gravin van LIPANO (Madame MURAT) betreft, deze wordt door politieke aangelegenheden nog altijd in Oostenrijk gehouden.

(*Overgenomen.*)

GESCHIEDKUNDIGE AANTEEKENINGEN, BETREFFENDE DE ARGENTIJNSCHE REPUBLIEK.

De eerste door Buenos-Ayres tot herwinning zijner onafhankelijkheid, met een vruchtbaar gevolg, volbragte schrede, werd gedaan op den 25 Mei van het jaar 1810, toen de Spaansche Onderkoning afgezet, en eene *Junta Gobernativa* ingesteld werd, die uit 9 leden bestond, en Don CORNELIO DE SAVEDRA tot voorzitter had. Op den 23 Januarij 1811 werd de Junta ontbonden en SAVEDRA tot de vlugt gedwongen. De Junta werd opgevolgd door een *uitvoerend Bewind* uit 4 personen bestaande, hetwelk echter in October 1812, ten gevolge van eenen opstand van het krijgsvolk, met een ander, uit 3 personen zamengesteld, bestuur verwisseld werd, aan hetwelk men den naam *El Gobierno superior* toevoegde. Op den 30 Januarij 1813, werd te Buenos-Ayres eene *souvereine constituerende Vergadering* bijeen geroepen. Nu werden de Spaansche vlaggen en kokardes afgeschaft, en de muntstukken met het wapen der Republiek gestempeld. De vergadering herkoos twee leden van het laatst bestuur, verving de plaats des derden door eene nieuwe benoeming, en stelde Don CARLOS ALVEAR tot haren voorzitter aan. Op den 31 December van hetzelfde jaar, werd het *Gobierno Superior* vernietigd, en SEÑOR POSADOS, met eenen ter zijner ondersteuning hem toegevoegden *Raad* van zeven leden, tot *Opper-Bewindhebber* benoemd. Toen in 1815 POSADOS zijn bestuur nederlegde, volgde hem Graaf ALVEAR op, die echter aldra van zijne bediening afstand doen, en naar buitenslands vlugten moest. Op den 16 April 1816, nam de Generaal RONDEAU zijne plaats in, en, in vervanging der souvereine constituerende Vergadering, werd eene *opmerkende Junta* ingesteld, welker eerste roeping strekte, om een *nationaal Congres* zaam te brengen, hetwelk de geheele natie vertegenwoordigde. Ten einde niet de ijverzucht der Provinciën tegen Buenos-Ayres gaande te maken, werd besloten dat het congres in Tucuman zoude gehouden worden. Op den 9 Julij van hetzelfde jaar, *verklaarde dit Congres de Vereenigde Provinciën van La Plata vrij en onafhankelijk*, en benoemde op denzelfden dag den Generaal PUIRREDON tot *Opper-Bewindhebber* der Republiek. Later werd het Congres naar Buenos-Ayres verlegd. Van het einde des jaars 1819, tot op het jaar 1821, trokken zich de Provinciën van hare verbindtenis met de centrale regering terug, en voerden elke bij zich afzonderlijk eene van de overige Provinciën onafhankelijke orde van zaken in. Niettegenstaande deze afscheiding der Provinciën, bleef de regering van Buenos-Ayres, het eenigst kanaal door hetwelk met buitenlandsche mogendheden onderhandeld kon worden. Het volk van Buenos-Ayres, de nadeelige werkingen eener altijd dobberende regering moede, bekleedde nu met het hoogst gezag den Overste Don MARTIN RODRIGUEZ, en benoemde Don BERNANDINO RIVADAVIA tot Secretaris voor de buiten- en binnenlandsche zaken. Gedurende de eerste drie jaren van het door Don RODRIGUEZ gevoerde bewind, werd de aandacht der regering, die vroeger zich alleenlijk den voortgang der vrijheid in Chili en Peru ten doel stelde, voornamelijk op de verbetering harer eigene aangelegenheden gevestigd. Het leger werd tot op eenige honderd man reguliere troepen ingekort; de vrijbuiterij ter zee werd afgeschaft, en de sluikhandel grootendeels gefnuikt. Zoo won de Handel een verjongd leven, eene vernieuwde werkzaamheid; ijver en eerlijkheid, die, vroeger, niets minder dan algemeen waren, begonnen nu, in iederen tak van openbaar beheer, hunnen invloed te doen gelden. De opvolger van Don RODRIGUEZ, de Generaal DE LAS HERAS, volgde dezelfde gezonde staatkunde. Toen de overige Provinciën zich van de heilzame gevolgen eener goede regering overtuigd hadden, gaven zij het verlangen te kennen, zich weder met Buenos-Ayres te vereenigen, en verklaarden zich bereid om Afgevaardigden tot een Algemeen-Congres op te zenden, hetwelk, volgens hare voorslagen, te Buenos-Ayres zoude gehouden worden. Op den 16 Decembee 1824, kwam dit Congres dan ook werkelijk te zamen. In December 1825, keerde RIVADAVIA van Engeland terug, als de overbrenger van het geratificeerde Handels- en Vriendschapstraktaat tusschen Groot-Brittannië en de Vereenigde Provinciën van Rio de la Plata. Op den 7 Februarij 1826, werd hij tot Voorzitter der Vereenigde Republiek gekozen, en aan hem de onmiddelbare beheering derzelve opgedragen. Op den 10 December 1825 had, zoo men weet, de Keizer van Braziliën, ter zake der Provincie Banda-Orientale, aan Buenos-Ayres den oorlog verklaard, op welke, den 3 Januarij, de oorlogsverklaring der Republiek was gevolgd, met welke de overige Provinciën volkomen gemeene zaak maakten. Door de, bij den aanvang van 1827 bewerkstelligde zending van Don GARCIA naar Rio-Janeiro, ten einde den vrede weder te bemiddelen, had RIVADAVIA, ofschoon hij het door dezen gezant gesloten Traktaat niet ratificeerde, 's volks gunst verbeurd, en moest hij zijne waardigheid nederleggen. Kort daarop werd het Congres ontbonden, en sedert bestuurden de la Plata Provinciën zich naar eigen goeddunken. Deze Provinciën, die thans, uitgenomen Monte-Video, eene souvereine Verbonds-Republiek vormen, zijn: Buenos-Ayres, Cordova, Corrientes, Entre Catamarca, Mendoza, Misiones, Rioja, Salta, Sant Jago del Estero, Santa Fé, San Juan, San Louis, Tucuman en Tarya Rios. De ontbinding der Algemeene Regering maakte het voor Buenos-Ayres noodzakelijk, eene provisioneele wetgeving in te stellen, hetwelk op den 3 Augustus 1827 plaats greep. De Generaal DORREGO werd, niet zoo zeer uit vrije volkskeuze, dan wel uit hoofde hij als de lieveling der overige Provinciën werd beschouwd, tot Gouverneur gekozen, maar op den 1 December 1828, door geweld van wapenen afgezet zijnde, werd de regering aan den Generaal LAVALLE opgedragen.

(*Overgenomen.*)

Te PARAMARIBO bij J. J. ENGELBRECHT.